

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИКАРПАТСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАСИЛЯ СТЕФАНІКА

Факультет туризму

Кафедра управління соціокультурною діяльністю, шоу-бізнесу та
івентменеджменту

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Історія соціокультурної діяльності

Освітньо-професійна програма «Менеджмент соціокультурної діяльності»

Спеціальність 028 «Менеджмент соціокультурної діяльності»

Галузь знань 02 «Культура і мистецтво»

Затверджено на засіданні кафедри
Протокол № 2 від 29 вересня 2022
р.

м. Івано-Франківськ – 2022

ЗМІСТ

1. Загальна інформація
2. Анотація до курсу
3. Мета та цілі курсу
4. Компетентності
5. Результати навчання
6. Організація навчання курсу
7. Система оцінювання курсу
8. Політика курсу
9. Рекомендована література

1. Загальна інформація	
Назва дисципліни	Історія соціокультурної діяльності
Рівень вищої освіти	IV
Викладач (-і)	Маланюк Тарас Зіновійович
Контактний телефон викладача	0975952780
E-mail викладача	taras.malaniuk@pnu.edu.ua
Формат дисципліни	Стационар/заочна форма/дистанційне навчання
Обсяг дисципліни	180
Посилання на сайт дистанційного навчання	https://d-learn.pnu.edu.ua/
Консультації	Консультації до самостійної роботи студентів проводиться на практичних заняттях, консультації до екзамену – 1 год.
2. Анотація до курсу	
<p>Курс «Історія соціокультурної діяльності» - обов'язкова дисципліна з циклу професійної підготовки здобувачів вищої освіти, які навчаються за освітньою програмою «Менеджмент соціокультурної діяльності ОКР «Бакалавр».</p> <p>Програма курсу побудована з урахуванням нової ролі людини у сучасному суспільстві, з необхідністю формувати у випускника уміння адаптуватися до умов професійної діяльності.</p> <p>Теоретичні знання, під час вивчення дисципліни, повинні сприяти формуванню чіпкого уявлення про шляхи соціокультурного розвитку суспільства, його закономірності та відмінності, що дасть змогу не лише визначити негативні та позитивні тенденції цього процесу, але й усвідомити можливі шляхи перспективних напрямків розвитку.</p>	
3. Мета та цілі курсу	
<p>Мета навчальної дисципліни «Історія соціокультурної діяльності» - полягає у висвітленні процесу розвитку (видозміни) явищ соціально-культурної діяльності на різних історичних етапах, розкриття механізму і закономірностей цього розвитку, а також таких його складових як періодизація історії соціокультурної діяльності, опис стану, тенденцій, умов функціонування, виявлення причин, чинників та інших властивостей явищ соціально-культурної діяльності, що впливають на процес їх розвитку. Цілями вивчення дисципліни є вміння розкрити витоки соціокультурної діяльності в історії культури, завдання та соціокультурні наслідки;</p> <p>здатність розглядати історію соціокультурної діяльності в зв'язку з певним типом культури, виявити особливості їх мотивації;</p> <p>прослідкувати зміни соціокультурної діяльності в різні періоди історії.</p>	
4. Компетентності	
<ul style="list-style-type: none"> - здатність виявляти, використовувати, інтерпретувати, критично аналізувати джерела інформації в області менеджменту соціокультурної сфери (С 5). - Здатність критичного усвідомлення специфічності та взаємозв'язку між культурними, соціальними та економічними процесами (С 6). - Здатність до формування світогляду щодо розвитку людського буття, суспільства і природи, духовної культури. (С 6). - здатність побудувати ефективну систему інформаційних ресурсів, необхідну для формування інформаційно-правової основи прийняття управлінських рішень у сфері соціокультурної діяльності (С 8). - Уміння забезпечувати якісне виконання завдань професійної діяльності на основі інструкцій, методичних рекомендацій, встановлених норм, нормативів (С 9). - Здатність дотримуватись загальноприйнятих норм поведінки та моралі в міжособистісних відносинах (С11). 	

5. Результати навчання					
<ul style="list-style-type: none"> - Визначати головні етапи розвитку історичної думки та її основні досягнення; (С 1, С2) - Пояснювати особливості організації культурно-рекреаційного простору; (С 1, С5) - Організовувати та планувати екскурсійну діяльність; (С 1) - Набуття професійних знань та практичних навичок з організації надання дозвіллевих послуг в сфері соціокультурної діяльності. (Сб) - Уміння забезпечувати якісне виконання завдань професійної діяльності на основі інструкцій, методичних рекомендацій, встановлених норм, нормативів. (С 4) - Адекватно оцінювати свої знання і застосовувати їх в різних професійних ситуаціях; (С 11) - Знати всебічну характеристику географічному розташуванню, адміністративному поділу, природно-рекреаційному потенціалу Карпатського Єврорегіону (КЄР); (СІ) 					
6. Організація навчання курсу					
Обсяг курсу					
Вид заняття			Загальна кількість годин		
лекції			30		
семінарські заняття / практичні / лабораторні			30		
самостійна робота			120		
Ознаки курсу					
Семестр	Спеціальність	Курс (рік навчання)	Нормативний / вибірковий		
I	Менеджмент соціокультурної діяльності	I	нормативний		
Тематика курсу					
Тема, план	Форма заняття	Література	Завда ння, год	Вага оцін ки	Термін виконання
Змістовий модуль 1. Соціокультурна діяльність у Світовій історії Тема 1. Теоретичні основи дисципліни «Історія соціокультурної діяльності». Історія соціально-культурної діяльності як самостійний науковий напрям. Сутність поняття. Предмет і завдання дисципліни історія соціокультурної діяльності. Роль і місце соціально-культурної діяльності в історико- культурному процесі.	Лекція, практичн і заняття, самостій на робота	№1,2,3 із списку рекомендованої літератури (основна) №1,3,4,5 із списку рекомендованої літератури (додаткова) № 1,2,3 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)	2	100	2 тижні
		№6,7,9,10 із списку рекомендованої літератури (основна) №2,3,4,6 із списку рекомендованої літератури (додаткова) № 1,3,4 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)	2	100	2 тижні
	Тема 2. Соціокультурна діяльність первісного суспільства. Основні стадії соціокультурного розвитку первісного суспільства. Духовне життя людини первісної доби. Мистецтво первісного суспільства.	Лекція, практичн і заняття, самостій на робота	№4,6,8,9,10,11 із	2	100
Тема 3. Особливості	Лекція,				

<p>соціокультурного розвитку Стародавнього Сходу. Соціальні та світоглядні основи давньосхідних цивілізацій. Соціокультурний розвиток Стародавньої Месопотамії. Соціокультурний розвиток Стародавнього Єгипту. Соціокультурний розвиток Давньої Індії. Соціокультурний розвиток Давнього Китаю.</p>	<p>практичн і заняття, самостій на робота</p>	<p>списку рекомендованої літератури (основна) №6,11 із списку рекомендованої літератури (додаткова) № 3,8 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)</p>			
<p>Тема 4. Історія соціокультурної діяльності в епоху Давньої Греції. Особливості соціокультурної діяльності Давньої Греції Масові свята в Давній Греції. Розвиток наукових знань.</p>	<p>Лекція, практичн і заняття, самостій на робота</p>	<p>№1,2,3 із списку рекомендованої літератури (основна) №1,3,4,5 із списку рекомендованої літератури (додаткова) №1,2,3 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)</p>	2	100	2 тижні
<p>Тема 5. Історія соціокультурної діяльності в епоху Стародавнього Риму. Специфіка й витоки соціокультурного розвитку Риму. Релігія у житті римлян. Політична еволюція Риму та римське право. Наукові винаходи та освіта. Мистецтво та література римлян.</p>	<p>Лекція, практичн і заняття, самостій на робота</p>	<p>№3,4,6,9 із списку рекомендованої літератури (основна) №2,4,6 із списку рекомендованої літератури (додаткова) №3,4 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)</p>	2	100	2 тижні
<p>Тема 6. Арабо-мусульманський соціокультурний світ та його особливості. Арабо-мусульманський культурний регіон. Передумови формування культурного регіону. Культура і духовний розвиток мусульманського світу. Періодизація становлення арабо-мусульманської культури, її найважливіші етапи. Виникнення ісламу як фундаменту арабо-мусульманської культури, основні його напрямки. Особливості мусульманського віровчення та філософії. Система мусульманських цінностей. Коран – найважливіша священна книга мусульман, унікальне явище світової літератури, її значення. Особливості поезії та митців арабо-мусульманського народу. Специфіка писемності, мистецтва мініатюр та архітектури.</p>	<p>Лекція, практичн і заняття, самостій на робота</p>	<p>№1,2,3 із списку рекомендованої літератури (основна) №1,3,4,5 із списку рекомендованої літератури (додаткова) № 1,2,3 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)</p>	2	100	2 тижні
<p>Тема 7. Соціокультурна діяльність Західної Європи в середні віки. Соціокультурні</p>	<p>Лекція, практичн і заняття,</p>	<p>№1,3,6,10 із списку рекомендованої літератури (основна)</p>	2	100	2 тижні

<p>діяльність найдавнішого населення на теренах України. Етнокультурні проблеми походження українського народу. Матеріальна та духовна культура стародавнього населення України (палеоліт, мезоліт, неоліт, енеоліт). Феномен Трипільської культури. Культура мідно-бронзової та залізної доби (кіммерійці, скіфи, сармати, антична епоха Причорномор'я). Характерні риси культури ранньослов'янського періоду. Зарубинецька та Черняхівська культури.</p>	<p>практичн і заняття, самостій на робота</p>	<p>літератури (основна) №1,1 із списку рекомендованої літератури (додаткова) № 1,2, із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)</p>			
<p>Тема 9. Історія соціокультурної діяльності Київської Русі. Проблема становлення державності у східних слов'ян. Культура Київської Русі крізь призму взаємовідносин Схід - Захід (кочовий світ, В'зантия, Європа, Близький Схід). Християнізація Русі та її значення для розвитку української культури. Формування соціальної структури та політичної влади. Церква як рушійна сила культурного розвитку Київської Русі. Характеристика мистецтва Київської Русі: сакральна культура (література, архітектура, живопис, музика); позасакральна культура (книжна культура, світські жанри, розвиток традиційної культури, власна давньоруська книжність).</p>	<p>Лекція, практичн і заняття, самостій на робота</p>	<p>№1,8,10 із списку рекомендованої літератури (основна) №1,12 із списку рекомендованої літератури (додаткова) № 1,2 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)</p>	2	100	2 тижні
<p>Тема 10. Соціокультурна діяльність Галицько-Волинської Русі. Соціально-історичні умови соціокультурного розвитку Галицько-Волинської Русі та її характерні риси. Ремесла, декоративне та ужиткове мистецтво. Архітектура, скульптура і малярство. Освіта і письменство.</p>	<p>Лекція, практичн і заняття, самостій на робота</p>	<p>№1,8,10 із списку рекомендованої літератури (основна) №1,12 із списку рекомендованої літератури (додаткова) № 1,2 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)</p>	2	100	2 тижні
<p>Тема 11. Особливості соціокультурної діяльності України в другій половині XIV – першій половині XVII ст. Україна в пропистоянні Заходу і Сходу. Католицький Захід і культура Ренесансу. Реформація і Контрреформація. Імперія Османів. Татари. Інкорпорація</p>	<p>Лекція, практичн і заняття, самостій на робота</p>	<p>№1,8,10 із списку рекомендованої літератури (основна) №1,12 із списку рекомендованої літератури (додаткова) № 1,2 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)</p>	2	100	2 тижні

<p>українських земель до складу Литви та Польщі. Соціально-економічний розвиток України (розвиток міст, торгівля, ремесла, закріпачення селян). Соціальна структура населення України XIV - XVII ст. (шляхта, селяни, міщани, духовенство). Поява козацтва та його значення для розвитку української культури. Вплив гуманістичних та реформаційних ідей в Україні. Релігійні процеси в Україні в умовах протистояння Заходу та Сходу (боротьба за Київську митрополію, рух братств, Берестейська унія, відновлення та реформування православ'я Петром Могилою, підпорядкування Київської митрополії Московському патріархату). Становлення української культури XIV - середина XVII ст. як синтез здобутків в'язької та західноєвропейської культур.</p>					
<p>Тема 12. Соціокультурна діяльність України кінця XVII – другої половини XVIII ст. Епоха просвітництва - культурно-політичний контекст української історії. Становище українських земель у середині XVII - XVIII ст. Втрата автономії України в умовах політики централізації Російської імперії. Передумови та причини розвитку бароко в Україні. Формування ідеологем «Київ - другий Єрусалим» та її значення для розвитку національної та релігійної самосвідомості. Київський культурний центр. Початок інтеграції української козацької старшини та духовенства в соціально-політичне та духовне життя Російської імперії. Розвиток історичної самосвідомості. Особливості українського бароко (архітектура, література, музика, театр). Григорій Сковорода - останній геній Старої України.</p>	<p>Лекція, практичні заняття, самостійна робота</p>	<p>№1,8,10 із списку рекомендованої літератури (основна) №1,12 із списку рекомендованої літератури (додаткова) № 1,2 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)</p>	<p>2</p>	<p>100</p>	<p>2 тижні</p>
<p>Тема 13. Соціокультурна діяльність в період національного відродження в Україні (кінець XVIII – початку XX ст.). Причини, передумови та періодизація українського національного відродження. Вплив ідей романтизму на українську культуру. Новий</p>	<p>Лекція, практичні заняття, самостійна робота</p>	<p>№1,8,10 із списку рекомендованої літератури (основна) №1,12 із списку рекомендованої літератури (додаткова) № 1,2 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)</p>	<p>2</p>	<p>100</p>	<p>2 тижні</p>

<p>«культурний ландшафт» України. Слобожанщина - центр національного відродження України. Традиціоналізм і романтизм. «Історія Русів». «Енеїда» Котляревського. Початок національного відродження на західноукраїнських землях. «Руська трійця». Процес націоналізації української греко-католицької церкви. Кирило-Мефодіївське товариство та ідея єдності слов'янських народів. Тарас Шевченко - ідеолог модерної України. Реформи 1860-1870-х років в Російській імперії та їх вплив на соціально-економічний та політичний розвиток України. Промисловий переворот, урбанізація та початок руйнування традиційного села. Зародження націоналізму. Громадський рух. Галичина - український Пемонт. Роль Івана Франка в національно-культурному русі. М.Грушевський і його роль у розвитку української національної культури. Вплив реалізму на розвиток українського мистецтва (література, театр, музика, живопис). Традиція та «модерн» в українській культурі кінця XIX - початку XX ст.</p> <p>Тема 14. Соціокультурна діяльність України в період тоталітаризму (кінець 1910-х – кінець 1980-х).</p> <p>Криза європейської цивілізації. Війна і загроза цінностям Заходу. Утвердження комуністичного тоталітаризму. Ленін і «диктатура пролетаріату». «Ленінський кооперативний план». Тоталітарний поворот. Україна в епіцентрі трагедій. Українська інтелігенція в Громадянській війні. Непівський реформізм і «українізація». Терор і кінець «українізації». Культурне піднесення 20-х років. Формування ідеї соборної України. Культурний рух періоду Центральної Ради. Формування української національної школи. Національно-культурна політика Гетьманату. Створення української вищої школи. Українська Академія Наук. Д.Багалій, А.Кримський, Ст.Смаль-Стоцький, В.Вернадський, М.Туган-</p>	<p>Лекція, практичн і заняття, самостій на робота</p>	<p>№1,8.10 із списку рекомендованої літератури (основна) №1,12 із списку рекомендованої літератури (додаткова) № 1,2 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)</p>	<p>2</p>	<p>100</p>	<p>2 тижні</p>
--	---	---	----------	------------	----------------

<p>Барановський. Видавнича справа. Преса. Театр. Автокефалія Української православної церкви. «Масовізм» і Хвильовий. Український авангард. Винниченко. Культурні орієнтації українського націоналізму. Культура України в період сталінського тоталітаризму. Україна в Другій світовій війні: культурно-політичні перспективи. Культура України в повоєнній тоталітарній імперії. «Соціалістичний реалізм». Шестидесятники. Рух дисидентів та боротьба за національну культуру.</p> <p>Тема 15. Соціокультурна діяльність в часи перебудови та становлення незалежності України.</p> <p>Вплив Горбачовської перебудови на українську культуру. Національна культура в умовах зростання національно-культурної ідентичності. Формування нової соціокультурної дійсності та її риси. Культурна ситуація постмодерної доби. Масова культура - феномен постіндустріального суспільства. Мистецтво постмодернізму. Проблема типології української національної культури. Тенденції розвитку сучасної української культури: література, театр, музика, образотворче мистецтво, архітектура. Нова парадигма художнього мистецтва. Основні риси сучасного мистецтва. Термінологія сучасного мистецтва. Проблеми сучасної культурології в галузі: науки, освіти, мистецтва.</p>	<p>Лекція, практичні заняття, самостійна робота</p>	<p>№1,8,10 із списку рекомендованої літератури (основна) №1,12 із списку рекомендованої літератури (додаткова) № 1,2 із списку рекомендованої літератури (електронний ресурс)</p>	<p>2</p>	<p>100</p>	<p>2 тижні</p>
--	---	---	----------	------------	----------------

7. Система оцінювання курсу

Поточне тестування та самостійна робота						Сума
Змістовий модуль №1		Змістовий модуль № 2				100
Робота на практичних (семінарських) заняттях	Письмове завдання модульного контролю	Робота на практичних (семінарських) заняттях	Письмове завдання модульного контролю	Індивідуальна самостійна робота	Підсумковий контроль	
20	10	20	10	20	20	

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90 – 100	A	відмінно	зараховано
80 – 89	B	добре	
70 – 79	C		
60 – 69	D	задовільно	
50 – 59	E		
26 – 49	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
0-25	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Загальна система оцінювання курсу

Сума поточних балів за кожний змістовний модуль, за контрольну модульну роботу й виконання індивідуального завдання становить підсумковий модульний рейтинговий бал (максимально – 50 балів), який може бути автоматично врахований при виставленні підсумкової семестрової рейтингової оцінки. На семестровий контроль (екзамен, залік) відводиться 50 балів. Сума балів підсумкового модульного й екзаменаційного семестрового контролю може коливатись у межах 50–100 балів і враховуватись при виставленні позитивної підсумкової семестрової рейтингової оцінки.

Кількість балів за кожний змістовний модуль визначається робочою програмою залежно від змісту модуля, його вагомості й передбачених видів навчальної роботи.

Якщо студент успішно виконав передбачені в змістовних модулях всі види навчальної роботи, то він допускається до підсумкової модульної контрольної роботи.

У випадку відсутності студента під час виконання модульної контрольної роботи з будь-яких причин (через не допуск, хворобу тощо), студент вважається не атестованим. При цьому студент вважається таким, що не має академічної заборгованості, якщо він має допуск до модульного контролю і не з'явився на нього з поважних причин, підтверджених документально. У протилежних випадках студент вважається таким, що має академічну заборгованість.

У випадку отримання незадовільної контрольної модульної рейтингової оцінки студент повинен повторно виконати модульну контрольну роботу в установленому порядку.

Перескладання позитивної оцінки, отриманої за виконання модульної контрольної роботи, для її підвищення не дозволяється.

Мінімальна кількість балів поточного модульного контролю, яка може зараховуватись автоматично при

	виставлені підсумкової семестрової рейтингової оцінки, – 50 балів.
Вимоги до письмової роботи	<p>Під час виконання студентами письмових робіт слід опиратися на такі засади та застосовувати такі інструменти:</p> <ul style="list-style-type: none"> - пояснювати пов'язані із письмовим завданням вимоги, а також сутність, особливості та причини неприпустимості академічного плагіату якомога раніше, на початку кожної дисципліни; - пояснювати студентам цінність набуття нових знань, академічні норми, яких необхідно дотримуватися, чому вони важливі, що таке академічна доброчесність, які її цінності, чому вона слугує, як студенти своїми діями можуть долучитися до її розбудови; - надавати студентам зрозумілу інформацію про правила академічного письма; - прописувати у програмі курсу політику щодо академічного плагіату; - формулювати завдання в такий спосіб, аби їх не можна було сплагіатити (аналічне, а не відтворювальне формулювання завдання; висока конкретизованість завдання; опрацювання конкретних джерел і даних); - переконуватися, що вимоги до завдання і критерії його оцінювання було пояснено належним чином. Вимоги до письмових робіт (обсяг, стиль цитування, допустима кількість цитат, правила оформлення та ін.) мають бути чітко прописані у методичних матеріалах для студентів; - розробляти нестандартні, творчі завдання, оновлювати їх щорічно; - давати студентам приклади готових робіт; - обговорювати зі студентами приклади якісного та неякісного академічного письма; - упродовж роботи студента над текстом проводити щонайменше одну проміжну перевірку чорнового варіанту письмової роботи, надавати відгук і рекомендації до тексту, або структурувати виконання роботи у часі із проміжними перевірками кожного етапу її підготовки; - студенти можуть рецензувати роботи один одного: надавати їм для цього критерії оцінки.
Семінарські заняття	Семінарські заняття є невід'ємною складовою освітнього процесу, обов'язковим компонентом освітньо-професійної програми для здобуття освітнього ступеня та має на меті набуття студентом професійних навичок та умінь.
Умови допуску до підсумкового контролю	Виконання 50% практичних робіт
8. Політика курсу	
Основні принципи проведення лекційних та практичних занять курсу «Історія соціокультурної	

діяльності» - відкритість до нових та неординарних ідей, толерантність, доброзичлива партнерська атмосфера взаєморозуміння та творчого розвитку.

Усі завдання, передбачені програмою, мають бути виконані у встановлений термін.

У випадку, якщо здобувачі вищої освіти відсутні з поважної причини, вони презентують виконані завдання під час самостійної підготовки згідно з Методичними рекомендаціями до самостійної роботи та консультації викладача.

Різні моделі роботи на практичних заняттях (індивідуальна, групах) над вирішенням завдань дає можливість здобувачам вищої освіти якнайширше розкрити свій власний потенціал, навчитись довіряти своїм партнерам, розвинути навички інтелектуальної роботи в команді.

Курс «Історія соціокультурної діяльності» передбачає інтенсивне використання мобільних технологій навчання, що дає можливість здобувачам вищої освіти та викладачеві спілкуватись один з одним у будь-який зручний для них час, а для здобувачів вищої освіти, які відсутні на заняттях, отримати необхідну навчальну інформацію та представити виконані завдання.

Протягом усього курсу активно розвиваються автономні навички здобувачів вищої освіти, які можуть підготувати додаткову інформацію за темою, що не увійшла до переліку тем практичних занять змістових модулів та виступити з презентацією чи інформуванням додатково (оцінюється окремо).

Плагіат та академічна недоброчесність є несумісними з принципами викладання курсу «Історія соціокультурної діяльності», з чим здобувачі вищої освіти ознайомлюються під час першого заняття.

9. Рекомендована література

Рекомендована література

1. Воропай О. Звичаї нашого народу: етногр. нарис. Харків: Фолю, 2013. 507 с. (Перлини української культури).
4. Зотов В. М., Клімачова А. В., Таран В. О. Українська та зарубіжна культура. Словник культурологічних термінів : навч. посіб. Київ: Центр учбової літератури, 2009. 264 с
2. Історія соціального виховання (з давніх часів до середини ХХ століття): хрестоматія / упоряд. О.С. Радул, Т.О. Кравцова, С.В. Куркіна та ін. Кіровоград: Імекс-ЛТД, 2010. 464 с.
3. Калакура Я. С., Рафальський О. О., Юрій М. Ф. Українська культура: цивілізаційний вимір. Київ: ІПЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2015. 496 с.
4. Левківський М. В. Історія педагогіки: навч.-метод. посіб. для студ. вищ. навч. закл. 4-е вид., стереотип. Київ: Центр учбової літератури, 2016. 190 с.
5. Мак-Ніл Вільям. Піднесення Заходу. Історія людської спільноти / пер. з англ. 2-ге вид., випр. К. : Ніка-Центр, 2011. 960 с.
6. Міщенко М. М. Сучасна культура України (друга половина ХХ – початок ХХІ ст.): навч.-метод. посіб. з курсу “Історія української культури”. Харків : НТУ “ХП”, 2014. 156 с.
7. Кочубей Н.В. Соціокультурна діяльність: навч. посіб. Суми: Університетська книга, 2015. 122 с.
8. Інформатизація і модернізація соціокультурної сфери суспільства: взаємодія та розвиток: монографія / О.С.Онищенко, В.М. Горовий, В.І.Попик та ін.; НАН України: Нац. Б-ка України ім. М.І.Вернадського. К., 2013. 184 с.
9. Кормич Л. І., Багацький В.В. Культурологія (історія і теорія світової культури ХХ ст.): навч. посіб. 3-тє вид. Харків: Одісей, 2004. 304 с.
10. Павленко Ю. Історія світової цивілізації: Соціокультурний розвиток людства :монографія Київ: Либідь, 1999. 280 с.
11. Вернадский В.И. Биосфера и ноосфера. Москва :Наука, 1989. 261 с.
12. Кузьменко В.А., Романчук О.К. На порозі надцивілізації: роздуми про майбутнє. Львів : Світ, 2010. 214 с.
13. Тойнбі А. Дж. Дослідження історії: у 2-х т. Київ : Основи, 1995. Т. 1. 614 с.; Т. 2. 400 с.

Викладач:Маланюк Тарас Зіновійович